

[Gert Petersen.]

ringens almene politik, er det da meget naturligt. For vi indgår ingen forhåndsftaler og har ikke indgået forhåndsftaler med denne regering. Omvendt ville man jo så kunne hævde, at regeringen havde et medansvar for SFs politik, og det ville jeg egentlig tilbagevise. Men man diskuterer, som om der ligger et særligt forhold ud over den omstændighed, at de to partier, socialdemokratiet og SF, i en række af de aktuelle programpunkter ligger tættere op ad hinanden end f. eks. venstre og socialdemokratiet. At der ud over dette skulle være et specielt forhold sådan fra dag til dag imellem disse to partier, imellem regeringen og SF, er ikke tilfældet.

Derfor må jeg også sige til hr. Niels Helveg Petersen, når han hævder, at det også er vores ansvar, at det pusterum, som måtte være skabt gennem særtolden, ikke blev anvendt, at vi på ganske normal parlamentarisk vis — og hr. Niels Helveg Petersen kan slå tilbage i Folketingstidende — har opfordret regeringen til at bruge dette pusterum, og det har man altså af den ene eller den anden grund ikke villet. Jeg formoder, det havde noget med EF-udsigterne at gøre, men vi har så sandelig opfordret regeringen til det på ganske normal vis. Det hjælper ikke, at man prøver på her at konstruere et særligt forhold. Hvis SF var medlem af regeringen, hvis vi var et regeringsparti, så var det i orden, så kunne man rette den slags bebrejdelser mod os, men det er ikke tilfældigt, at vi ikke er det.

Dernæst et par bemærkninger yderligere til hr. Poul Hartling, som var bekymret over, at jeg ville nationalisere banker, boligbyggeri, jord osv. Ja, det ville jeg meget gerne, og jeg håber, at der engang bliver tilslutning i befolkningen til det, så det kan ske på fuldt demokratisk vis. Men jeg er ikke enig, og jeg har ikke brugt ordet centralisering; SF er ikke tilhænger af en overdreven bureaukratisk centralisering. Men når hr. Poul Hartling siger, at jeg dermed mener, at hele samfundet skal under politisk styring, så må jeg sige, at det er vores opfattelse, at det, der faktisk bør ske — og før eller senere vil ske — er, at alle de afgørende beslutninger i samfundslivet kommer til at foregå under ansvar over for befolkningen. Det, der er tilfældet i dag, er, at beslutnin-

ger vedrørende anbringelse af over 20 milliarder kr., investeringer i det ene eller det andet, foregår uden noget som helst ansvar over for den befolkning, som må lide under det, hvis disse beslutninger er forkerte. Man kan ikke drage nogen til ansvar, politisk ansvar, for dem; det er noget, som dette folketing ikke har noget med at gøre, og det er den situation, som vi mener det er vigtigt at få forandret.

Jeg tror, jeg skal føje til over for hr. Niels Helveg Petersen, som var ked af, at jeg sådan lagde op til en årelang politisk citatkrig, at jeg er i og for sig ikke interesseret i årelange politiske citatkrige, men hvis det er meningen, at man nu sådan skal glemme, under hvilke forudsætninger Danmark gik ind i fællesmarkedet, hvad der blev sagt før den 2. oktober, så bidrager vi naturligvis ikke til det.

Der sker jo mange ting. Jeg mærkede mig, at hr. Niels Helveg Petersen i sit første indlæg var glad for, at åbningstalen her i afsnittet om fællesmarkedet var anderledes konkret og — han brugte ikke udtrykket offensiv, men det var sådan meningen — i modsætning til, hvad handelsministeren sagde i foråret. Det var hr. Niels Helveg Petersen, som mærkede sig den forskel; men dengang var handelsministeren jo også alt for forsigtig, sagde hr. Niels Helveg Petersen. Han må have mig meget undskyldt: vi er en del, som vil interessere os for de glidninger, der måtte forekomme fra den overdrevne forsigtighed, som hr. Niels Helveg Petersen var så bange for, til den vældige dristighed, som nu åbenbart begynder at gøre sig gældende. Men spørgsmålet er, om det ja, man fik hjem, om det ikke var på de præmisser, som blev skabt på den forsigtighed, som kom til udtryk bl. a. fra handelsministeren før den 2. oktober. Derfor kan jeg ikke berolige hr. Niels Helveg Petersen med, at vi nu tier stille om den sag.

Må jeg sige til landbrugsministeren, at jeg har en hilsen til ham fra min partifælle hr. Maigaard, og jeg skal fortælle landbrugsministeren, at han har bragt et solstrejf ind i hr. Maigaards sind. Han vil nu sætte sig hen og vente på de landbrugspolitiske forslag, dog ikke for længe, skal jeg tilføje. I øvrigt håber vi, at denne meningsudveksling ikke har været helt spildt, for så vidt som den sikkert har kunnet ruste landbrugsministeren mod